

Jeg vil sådan set bare sige tak for den debat, der har været, og jeg ser frem til at få afklaret udestående spørgsmål under udvalgsarbejdet.

Nu tror jeg, at Dansk Folkepartis ordfører, fru Louise Frevert, er gået, men jeg vil bare sige, at jeg fandt det upassende med de gætterier om, hvorvidt jeg opretholder nævnet eller ej. Det synes jeg egentlig ikke hørte hjemme i debatten.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 47:

Forslag til folketingsbeslutning om en registreringsordning for alternative behandlere.

Af Birthe Skaarup (DF) m.fl.
(FremSAT 26/11 2002).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Med dette beslutningsforslag foreslår Dansk Folkeparti, at der indføres en brancheadministreret registreringsordning for grupper af alternative behandlere under Sundhedsstyrelsens tilsyn og medvirken.

Der er altså ikke tale om en autorisationsordning eller anden form for offentlig anerkendelse, sådan som Dansk Folkeparti foreslog det tilbage i år 2000. Og når jeg slår ned på det, er det, fordi jeg gerne vil bruge netop den ændring i beslutningsforslaget fra dengang og til det, der nu ligger foran os, til at konstatere, at det forslag, Dansk Folkeparti nu møder med, er langt mere interessant for regeringen, end tilfældet var i år

2000, selv om der unægtelig er tale om et forslag, som vi må se noget nøjere på.

Jeg vil også gerne sige, at jeg oplever det som et meget grundigt, gennemarbejdet og informativt beslutningsforslag, som Dansk Folkeparti har fremsat, et forslag, der på mange måder ligger i god forlængelse af det arbejde om en registreringsordning, som Sundhedsstyrelsens Råd vedrørende alternativ behandling allerede har haft i gang i nogle år.

Jeg finder det ganske fornuftigt, at den store gruppe af alternative behandlere kommer til at fremstå mere klart for befolkningen. Vi ved, at befolkningen søger alternative behandlere i et stigende omfang, så det er fornuftigt, at alternative behandlere kommer til at fremstå mere klart for befolkningen, så der gives et bedre grundlag for den enkeltes valg af behandling også hos alternative behandlere.

Jeg har noteret mig, at det i beslutningsforslaget anføres, at den frie etableringsret for alternative behandlere bevares med forslaget, og at forslaget ikke lægger op til at indføre tilskudsordninger for alternative behandlere, og at registreringsordningen ikke lægger op til, at der gives nogen offentlig garanti for de alternative behandlings effektivitet og virkning. Så der er altså en række forbehold i forslaget, som er ganske vigtige.

Omvendt må jeg også sige, at forslaget kræver en nærmere vurdering, ikke mindst af forslagsstillernes mange ønsker til ordningens indhold og konsekvenserne heraf. Der er forslag, som regeringen vil være betænkelig ved, f.eks. kravet om særlige og passende ansvarsforsikringer og kravene til Sundhedsstyrelsens fremtidige involvering, herunder tilsyn.

Det, jeg derfor kan oplyse, er, at regeringen vil bede Sundhedsstyrelsen om i forlængelse af arbejdet i Sundhedsstyrelsens Råd for alternativ behandling at fremkomme med et forslag til retningslinjer for en brancheadministreret registreringsordning for grupper af alternative behandlere under en vis medvirken af Sundhedsstyrelsen. Jeg vil samtidig bede Sundhedsstyrelsen om at undersøge, hvorvidt det nødvendiggør lovgivning på området.

Det er altså min intention at bede Sundhedsstyrelsen om at iværksætte det arbejde, jeg her har omtalt, og jeg har en forventning om, at jeg vil kunne oversende Sundhedsstyrelsens forslag til sådanne retningslinjer til Folketingets Sundhedsudvalg til maj i år, så vi på den baggrund til